

Micha 5,6-8

Liturgie

- Voorzang: Ps 93,1.3
- Votum / Groet
- Zingen: Ps 84,3
- Wet
- Zingen: Gez 10,1
- Gebed
- Schriftlezing: Micha 5
- Zingen NG 44,1.2
- Tekst: Micha 5,6-8
- Preek
- Zingen: LB 434,2.4.5
- Gebed
- Collecte
- Zingen: Gez 9,1.2
- Zegen

Opmerking: bij deze preek is een powerpointpresentatie beschikbaar. Voor meer informatie: mail \n hansburger@filternet.nl .

Opmerking 2: ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: \nhansburger@filternet.nl .

Preek over Micha 5,6-8

Broers en zussen, broertjes en zusjes, gemeente van Jezus Christus

1. Het is volop zomer. Al dagen is het droog. Bloemen hangen er verlept bij. Gister op het journaal werd opnieuw regen voorspeld, maar het is de vraag of die regen ook zal vallen.

Eerder werd ook al regen voorspeld, en gebeurde er niets. Maar nu lijkt het er op dat het inderdaad gaat regenen. In de loop van de dag is de bewolking toegenomen. Het is drukkend warm. En dan – ja inderdaad, het begint te regenen. Een heerlijk zacht verfrissend buitje. Wat vooral opvalt is die geur – die heerlijke zomerse geur die je alleen ruikt als het net geregend heeft. Weet je wat ik bedoel? Probeer het je voor te stellen, die geur, die heerlijke zomerse regen.

En dan ... [grommen als een leeuw]

Verderop zie je schapen in een weiland lopen. Maar wat is dat? Er rent een leeuw, hij springt over het prikkeldraad. Waar komt die vandaan? Een leeuw – in Nederland! Je hoort een schreeuw, gemekker van een schaap. Het eerste schaap heeft hij te pakken. De witte wol kleurt rood van het bloed. Maar de leeuw is niet te stuiten. Nog een, en nog een. Dan zie je een man aan komen rennen, in overall. Verbijsterd is hij. Zijn schapen! Wat doe je, tegen zo'n leeuw? Wie houdt hem tegen?

Wat een dag – eerst die heerlijke frisse regen, en dan opeens die leeuw. Wat een schril contrast.

Het contrast dat je vindt in Micha 5. Een dauw die van de HEER komt, regendruppels op het groen. En een machtige leeuw tussen het wild, een leeuw die vertrapt en verscheurt en er is niemand die hem tegenhoudt. Wat een contrast.

Hoe kan dat samen gaan? Hoe kan dat overblijfsel van Jakob met beide vergeleken worden? Hoe kan dat overblijfsel tegelijk als dauw zijn – heerlijk, aangenaam, prettig – en als een leeuw – bedreigend, verscheurend, gruwelijk? H

et eerste beeld, dat is aantrekkelijk. Maar het tweede? We kennen het bijbelse beeld van een leeuw. Misschien heb je wel de film over Narnia gezien, The Lion, the Witch and de Wardrobe. Die leeuw, dat is een held, een dappere maar vriendelijke leeuw. Maar niet zo wreed en verscheurend. Verschrikkelijk toch, vergeleken te worden met zo'n leeuw? Hoe

kunnen beide beelden tegelijk van toepassing zijn op die rest van Jakob? En wat moeten wij daar in vredesnaam mee aan?

Laten we daarom eerst eens kijken wat er met die rest van Jakob bedoeld wordt.

2. Het is een terugkerend motief in de bijbel. Er is verval, maar een kleine rest van aanhangers van de HEER blijft over. Zo was het in de tijd van Elia. Wie trok zich nog iets aan van de HEER? Elia was het zat. Hij alleen was overgebleven. Maar hij vergiste zich: de HEER had gezorgd dat Elia niet alleen is. Er zijn 7000 mensen over die niet geknield hebben voor Baäl.

God oordeelt, maar een kleine groep mensen overleeft het oordeel. Zo was het in de tijd van de zondvloed. Een kleine groep van acht mensen overleeft, en mag overnieuw beginnen. Zo vind je het ook bij de profeten. Amos, Jesaja, Zefanja, en dus ook Micha. De ballingschap zal desastreus zijn voor het volk, maar er zal een rest overblijven. Een rest van getrouwen, een rest die overleeft, een rest die terugkeert.

God wil veel. Hij scheidt een wereld – en door de zondvloed blijven er maar acht over. God begint overnieuw: een groot volk uit Abraham – maar de ballingschap loopt uit op een klein overblijfsel.

Interessant. Maar wat moet ik daar mee?

Wacht even, haak nog niet af.

Want wat is de kern van die rest? Die rest is gegroepeerd rondom Sion en David. Sion, dat is de plaats van de tempel waar de HEER woont. En David, dat is het koningshuis, de gezalfde van de HEER, door wie God zijn volk regeert.

En waarom is dat belangrijk? Omdat er van David en van Sion een lijn loopt naar Jezus Christus. Hij is de zoon van David, door wie God ons regeert. Hij is de grote hogepriester, door

wie God bij ons woont. Het hart van die rest van Jakob wordt gevormd door onze Heer. Hij is de vervulling van de boeken van het OT, en daarmee ook van deze profetie.

Als je deze verzen wilt begrijpen, dan moet je naar Jezus Christus kijken. Hoe kan die rest van Jakob tegelijk vergeleken worden met heerlijk frisse regen, en met een brute verslindende leeuw? Dat kun je alleen maar gaan begrijpen als je gaat zien hoe Jezus Christus de vervulling is van deze profetie. Jezus is als frisse dauw, en als een verscheurende leeuw.

Maar dan kun je het als christen ook op jezelf gaan toepassen. Verbonden met Jezus Christus, in Christus, word je als christen een onderdeel van die rest van Jakob.

Wat?

Ja, dat betekent: jij en ik, als frisse dauw en als een verscheurende leeuw. Laten we eerst eens kijken hoe beide beelden van toepassing zijn op Jezus Christus. En daarna, hoe beide beelden ook van toepassing worden op ons, christenen.

3. Jezus Christus is als dauw voor wie van Gods genade geniet.

Laten we eens precies lezen wat er in het eerste beeld over het overblijfsel van Jakob gezegd wordt. Het is als dauw, die van de HEER komt. Dauw – de kleine druppeltjes vocht waardoor het gras 's morgens nat is, ook al heeft het niet geregend. Niemand kan zo even dauw maken. Juist als het droog is, zoals in Israël, is dauw iets kostbaars om blij mee te zijn. Een verademing is het, elke morgen weer. En die dauw, die komt van de HEER. Zo is Jezus: een verademing, die van de HEER komt.

Of als zachte regen op het groen. In een droog land is regen helemaal geweldig. Een heerlijke frisse regen, waardoor alles weer gaat groeien. Verlepte bladeren worden weer stevig.

Opvallend is wat hier verder staat: dat groen, dat verwacht niets van een mens, ziet niet naar mensenkinderen uit. Micha leefde in een wereld zonder sproei-installaties. Irrigatie was in Israël niet mogelijk. Wat heb je van mensen te verwachten, als plant, wanneer het droog is? Niets – regen, daar heb je wat aan. Zo is Jezus: als je niets meer van mensen verwacht, als je weet dat mensen je niet zullen of kunnen helpen – dan is er die wonderlijke verkwikkende hulp. In de figuur van Jezus.

Jezus is voor ons als de dauw, als frisse zomerregen.

Voor ons?

Ja voor ons als we zijn zoals dat groen. Als we niets verwachten van een mens. Als we iets van de HEER willen krijgen. Hij is om van te genieten. Jezus Christus is een verademing. Een opluchting. Geniet van Hem, van zijn genade, van zijn liefde!

Doe je dat? Ben je als groen, dat niets van mensen verwacht? Verlang je naar iets dat van de HEER komt? Verlang je naar *iemand* die van de HEER komt?

Als ik eerlijk ben: ik lang niet altijd. Ik verwacht nog best wat van mezelf, en ook van mensen om me heen. Rust nemen om te genieten van de liefde van Christus, zo maar komt het er niet van. Drukke mensen, mensen wie de tijd uit de vingers glipt achter de TV of achter internet, rusteloze mensen. Herken je dat?

Het is Advent. Een goed moment om je voor te nemen: ik wil genieten van genade. Ik wil me laten besproeien met dauwdruppels, met regen. Ik verwacht het van de HEER. Jezus Christus van u wil ik genieten.

4. Tegelijk is hij een sterke leeuw die Gods vijanden vernietigt.

Een leeuw, de koning van de dieren, die destijds in Israël nog in het wild voorkwam. Hij komt hier vooral naar voren als een sterk en woest beest, niet te houden. Krachtig. Die kracht kan alleen maar van God komen. Doordat het overblijfsel van Israël als dauw van de HEER is, is het ook sterk als een leeuw.

Dat maakt alleen de vraag des te lastiger: Waarom zo woest? Vertrappen en verscheuren – dat is nu niet waar we graag het eerst aan denken als het over Jezus gaat.

Jezus heeft twee gezichten, blijkt. Voor wie het niet van mensen verwacht, maar van God, is hij als dauw, of als frisse regen. Maar voor de aanvallers van Gods volk, voor de vijand, is hij heel anders. Jezus vertrapt of verscheurt niet in het wilde weg. Hij zet zijn kracht gericht in, tegen Gods vijanden.

Ik denk dat wij makkelijk onderschatten wat er nodig is om vrede op aarde te brengen. Vrede is mooi, en dat willen we allemaal graag, maar hoe ziet de weg naar vrede eruit? De vijanden van God zijn geen lieverdjes. Ze hebben een bloedhekel aan God. God is goed, en zij zijn in en in slecht. Evil. In de diepste zin van het woord. Waaraan je dan moet denken? De zonde, de duivel, en hun vriendjes, de mensen die aan hun kant staan. Onderschat niet hoe hard het er aan toe gaat in het gevecht tussen de leeuw en die vijanden van God.

En raak er niet door ontmoedigd! We zijn zo snel ontmoedigd. Het is in het leven met de Heer net als met Petrus die over het water liep. Zolang hij naar Jezus keek, *liep* hij over het water. Maar hij ging op de golven letten, en hij schrok, en hij zonk weg in het water... Net zoals we vaak zo weinig genieten van Gods dauw, van Gods regen, kijken we ook vaak zo weinig naar Jezus Christus. En we onderschatten zijn kracht. Ja, en dan raak je ontmoedigd.

Maar het is Advent – Jezus komt. Verwacht hem ook! Jezus is een sterke leeuw, bedreigend voor wie zijn vijand is. Maar

voor wie aan zijn kant staat geldt: je kunt je geen betere helper wensen. Zijn kracht is Gods kracht. Als jouw vijanden Gods vijanden zijn, dan kun je op hem rekenen. Die vijanden zullen worden vernietigd, want Jezus Christus is een sterke leeuw.

5. Een krachtige leeuw en verfrissende dauw, dat is Jezus Christus voor ons.

Want die dauw, dat zie je in zijn opstanding. Stel je voor dat je een leerling van Jezus Christus was. Je rabbi, die indrukwekkende rabbi, die lieve man van wie je zoveel houdt, hij wordt brutaal vermoord aan een kruis. En waarom? Ze willen gewoon van hem af. Maar dan gebeurt het wonder. Hij staat op uit de dood. Niets had je meer van mensen te verwachten. Maar God is er. De dauw daalt uit de hemel neer, de frisse regen van Gods Geest. En Jezus wordt levend! Wonderlijke genade.

En je gaat zien, dat zijn dood een dood voor jouw zonde is. Zijn bloed bevrijdt van zonde. Een diepe vrede komt er in je hart. Wat een opluchting, wat een ruimte, wat een verademing. Zijn opstanding en zijn dood voor onze zonde – het is als dauw uit de hemel. Wij worden bevrijd de zonde, wij staan met hem uit de dood op – dauw die van God komt.

Hij is een leeuw, die opstond uit de dood. Hij is overwinnaar en bevrijder. Dat wil zeggen: Jezus Christus is *jouw* bevrijder! Hij is het niet maar in het algemeen, nee, hij is *mijn* bevrijder. Hij is opgestaan. Hij is de leeuw die voor mij de dood overwon en die mij bevrijdt van de zonde.

En hij is gestorven, zodat wij met hem sterven en zodat de zonde niets meer te maken heeft in ons leven. Hij is de leeuw, die er voor zorgt dat wij met hem sterven en opstaan.

Ik vind het zulke mooie beelden. Jezus is als verfrissende dauw, hij is als een sterke leeuw. Betrek ze op jezelf! Jezus Christus is gestorven en opgestaan, zodat wij met hem sterven en opstaan.

Ga daarom op zoek naar wat die beelden in jouw leven betekenen. Hij is verfrissende regen voor jou – hoe dan? Hij is een sterke leeuw die jou bevrijdt – hoe dan? Dat kun je ten diepste alleen zelf ontdekken.

Neem zo'n beeld als die frisse regen. Neem de tijd om zo'n beeld op je in te laten werken en toe te passen op je zelf. Praat er met anderen over. Bid om inzicht in jezelf. Jezus Christus is de dauw in mijn leven. Waar heb ik dauw nodig? Waar ben ik dor en droog? Hoe kan Christus voor mij een verademing zijn, een verfrissing? Zoek naar die frisse regen, en ervaar hoe Jezus Christus een verademing is.

6. En word dan zelf verfrissend als de dauw en sterk als een leeuw!

Want het mag dan waar zijn, dat Jezus Christus het centrum is van dat overblijfsel van Jakob, daarmee is niet alles gezegd. Jezus Christus lijkt rond zijn sterven en opstanding de enige te zijn, maar dat is hij zeker niet.

Micha zegt: te midden van machtige volken stelt dat overblijfsel van Jakob iets voor! Daar zorgt de HEER voor – het is als dauw van de HEER. Daarom is het ook sterk als een leeuw. Dat overblijfsel van Jakob wordt een steeds grotere groep. Immers: Christus groeit uit tot een lichaam. Wij mogen het lichaam van Christus zijn. Wij zijn *in* Christus. Hij is het overblijfsel van Jakob, maar wij mogen er in Christus bij horen.

En dus kun je die twee beelden ook op een andere manier op jezelf toepassen. Ja zeker, Christus is voor mij een verademing, frisse dauw, heerlijke zomerregen. En Christus is mijn bevrijder, een sterke leeuw die mijn vijanden rauw lust. Maar daardoor word ik iemand anders. Als Jezus echt in je leven doorwerkt, als zijn Geest echt in je woont, dan verandert God mensen.

Dan worden wij allemaal verfrissend als de dauw. Een heerlijke

koele zomerregen. Dan zijn wij temidden van machtige volken een verademing, een opluchting. Hier is echte liefde. Hier is vergeving te vinden. Hier word ik niet afgerekend op hoe ik er uit zie. Hier is niet belangrijk of ik geslaagd ben in het leven of niet. Hier vind ik God! Wat een wonder.

Dan worden we ook sterk als een leeuw. De Geest van de HEER woont immers in ons. Dan zijn we niet onder de indruk van machtige volken. Dan zijn we integere christenen, vol van vrijmoedigheid. Dan staan we voor ons geloof in Jezus Christus en zijn we niet stuk te krijgen. Dan dragen we het goede nieuws van Jezus Christus uit in onze omgeving.

Maar laten we onszelf niet overschatten! Wij zijn van onszelf geen verademing. Verfrissende dauw, zo worden we alleen als we eerst zelf ons laten verfrissen door de regen van de Heilige Geest, waarmee Christus ons besproeit. Wij zijn van onszelf niet sterk. Een krachtige leeuw, dat worden we alleen als we ons laten bevrijden door de leeuw van Juda en als zijn Geest ons steeds weer vult met kracht. Word zo, in Christus, verfrissend als de dauw en sterk als een leeuw.